

мичето); **gele o phuro karik ko thagaresko palaki** (старецът тръгна към двореца на царя). В ромския език в България най-употребяван е предлогът **dži ko** (до). Предлогът **dži** значи (до) и често е заместван от **paš**. Предлогът **karig**, диал. **karing** (към) е образуван от свързването на предлога **ka(j)** + съществителното **rig** (страна).

Някои съществителни изпълняват ролята на предлози. Така напр. **agor** означава не само ръб, край, но и покрай, край, срв. **agor i diz** (край на града). **Thaneste** има значението на вместо, срв. **mareskoro thaneste** (вместо хляб). Често обаче се приемат чужди предлози.

Примери:

Po pinda levja (по 50 лева) < бълг. *по*; **bešle pi čar** (те седяха по тревата) – ромското **po, pi** съответствува както **ko, ki** на български предлог *по*. Срв. също **za duj leva izvara** (за два лева извара) – с бълг. предлог *за* вместо ромското **do levenge izvara** – с наставката **-ge**.

Същинските и несъщински предлози се свързват с определен падеж на имената и местоименията.

1. Предлогът **bi** (без) управлява винаги род. пад., напр. **ko ka nakhel, bi parengo ka xal, ka piel** (Който мине от тук, ще яде и пие без пари).
2. Предлогът **ašal** (за) изисква обикновено дат. пад. На имената и местоименията, напр. **ašal tuke ka merav** (умирам за теб или умирам заради теб).
3. Останалите предлози се свързват с местоимения, най-често в местен падеж, срв. **me angle, tu palal mande** (аз ще вървя напред, ти ще дойдеш след нас); **Uštino o delino Džodžo maškar i rat** (Лулият Джоджо стана посред нощ); **paš pe phralen** (при неговите братя).

Правилото, че предлозите се свързват с местоимения предимно в местен падеж, а със съществителни – в имените-